З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ ВІТАЄМО ВАС!

архітектура і будівництво

№10-11(1195-1196), вересень, 1999рік

ШАНОВНІ КОЛЕГИ, ПРОФЕСОРИ, ВИКЛАДАЧІ, СПІВРОБІТНИКИ, СТУДЕНТИ!

Мал. А. СОТНИЧЕНКА

Першого Вересня університет розпочинає свій 69-й навчальний рік вперше в статусі НАЦІОНАЛЬНОГО. Указом Президента № 217/99 від 27 лютого ц.р. університет офіційно визнаний кращим в Україні серед вузів будівничого і архітектурного напрямків. Високо оцінена напружена робота професорсько-викладацького складу, самовіддана праця співробітників, старанне ставлення до своїх обов'язків студентів всіх поколінь, успіхи випускників вузу.

У всі попередні роки, в тому числі і в найтяжчі, наш вуз завжди знаходив можливості для подальшого розвитку, удосконалення учбового процесу, створення наукових шкіл. Ніколи не втрачалися зв'язки вузу з виробництвом, з науковими установами, з своїми випускниками. Тому нам приємно сьогодні усвідомлювати, що всі наші випускники мають можливість працювати за фахом, що наш університет є гарантом працевлаштування своїх випускників.

Ще однією приємною подією в житті вузівських колективів є прийняття постанови Кабінету Міністрів про соціальний захист наукових та науково-педагогічних працівників. В зв'язку з цією постановою підуть на заслужений відпочинок наші шановні ветерани і, відповідно, колектив університету поповниться новими молодими викладачами. Тож хочеться щиро подякувати тим, хто закінчив роботу в університеті, і побажати успіхів тим, хто прийде в колектив.

Всьому ж колективу, напередодні нового учбового року, хочеться побажати подальших успіхів, звершень започаткованого, злагоди та порозуміння, всім співробітникам міцного здоров'я, нових досягнень, студентам - добрих, мудрих та витриманих викладачів-науковців, наполегливості в навчанні та здійснення задумів, з якими вони прийшли до університету.

Я ВІРЮ У ВАС, МОЇ КОЛЕГИ І СПІВРОБІТНИКИ!

А. М. ТУГАЙ,
РЕКТОР

архітектура 2 будівництво

АБІТУРІЄНТСЬКІ НОВИНИ

ПІШЛИ В АТАКУ АБІТУРІЄНТИ

Липень. Поступово затихли в коридорах нашого КНУБА робочі ритми навчального процесу. Підійшла пора відпусток, відпочинку для втомленого за учбовий рік професорсько-викладацького складу. А на І поверсі, в приймальній комісії, тільки-но закрутилася ця пружина напруги та хвилювання.

Схвильовані абітурієнти переступили поріг університету.

... Та ось прийом документів закінчився і почалася свята святих у роботі приймальної комісії - екзамени.

Традиційно в номері «А+Б», що виходить на початку учбового року, ми знайомимо читачів із результатами вступних іспитів в наш вуз. Як і завжди ми попросили розповісти про це відповідального секретаря Ярослава Михайловича ЯКИМІВА

- Ярославе Михайловичу, скажіть будь ласка, який був державний план прийому на стаціонар?

- Ліцензійний об'єм для вступу за бюджетною формою та за контрактом складав 1210 чоловік на денну форму навчання. Отже, 940 абітурієнтів мали можливість вступити на бюджетну форму навчання та 270 за контрактом, тобто, щоб платити за своє навчання.

- А на заочну форму скільки можна було прийняти?

- За бюджетом - 125 чоловік та за контрактом - 315.

- Скільки всього заяв було подано від бажаючих навчатися?

- Ми отримали 1688 заяв на стаціонар та 292 заяви для заочного навчання. Таким чином на кожне місце на стаціонарі «претендувало» 1,79 чоловік.

- Ярославе Михайловичу, скажіть , де спостерігався найвищий конкурс?

- Найбільш високий конкурс спостерігався на спеціальність ІУСТ (факультет автоматизації будівельного виробництва) – 2.8. На другому місці за конкурсним показником знаходився архітектурний факультет, а саме прийом на спеціальність «Образотворче і декоративно-прикладне мистецтво». Тут на 1 місце прагнули вступити 2.60 чоловік.

- Скажіть, будь ласка, чи на якусь спеціальність в наш вуз збільшився чи зменшився конкурс, порівняно з минулим роком?

- Так. На будівельно-технологічному факультеті. Там порівняно із 1998 роком (1.35 чоловік на 1 місце) був конкурс 1.66.

Великий наплив був, як і раніше, на будівельному факультеті на спеціальність «Менеджмент організацій» - конкурс 2.1. На санітарно-технічному факультеті на спеціальність «Екологія в будівництві» забажало брати участь в конкурсі також 2.1 чоловіка на 1 місце. Високий конкурс був на спеціальностях МБГ та ЗіК факультету міського будівництва – 1.9. З таким самим напливом йшов конкурс на спеціальність СВВ на сантехнічному факультеті.

- Хотілося б дізнатися й про те, які були конкурсні бали, необхідні для вступу в КНУБА?

- Щоб стати студентом та вчитися на спеціальності «Архітектура» треба було набрати 41 бал, «Образотворче та декоративно-прикладне мистецтво» - 30; ІТЕП – 19, ІУСТ -18 , БМО – 16, АТП - 15; МО (будівельний факультет) – 17; МБГ (факультет міського будівництва); ТБКВМ (будівельно-технологічний фак.) - 16, ЗіК - 15, ГД –14 (факультет МБ); ТВ - 14, СВВ - 10, ВВ – 10, ЕКБ – 13. □

І. ГЕРАЩЕНКОВА

ПРИЙОМ ЗАКІНЧЕНО

Вступні іспити в університеті - пора дуже відповідальна, напружена, пора повної робочої віддачі.

Проректор з навчальної роботи, проф. М. М. ОСЕТРІН і член предметної комісії, доцент Н. Д. ФЕДОРЕНКО з хвилюванням відслідковують перебіг вступного екзамену з математики. □

ПОКАЗАТИ СВОЮ ОБРАЗОТВОРЧУ ГРАМОТУ

8 липня. Спека. Робити важко в таку погоду, повітря до приміщень не проникає... А що казати про тих, кому треба в ці дні ще й складати екзамени для вступу в вуз.

В цей день на архітектурному, на спеціальності «Образотворче і декоративно-прикладне мистецтво» складали екзамен з рисунку.

Екзамен розпочався о 9^{00} ранку і закінчився о 14^{00}. Була маленька 20-хвилинна перерва. Отже, вестибюль архітектурного корпусу майже повністю заповнений майбутніми фахівцями художньої творчості в галузі образотворчого, прикладного мистецтва, графіки, дизайну, реклами... Їх тут сьогодні 50 чоловік, тобто 2.5 чоловіка на 1 місце. Такий зараз конкурс.

Кафедра рисунку і живопису поставила для абітурієнтів завдання на тему: **«Тональність натюрморту».** Перед молоддю виставлені 4 предмети.

- «Як треба розв'язати це завдання?» - запитали ми у професора кафедри рисунку Михайла Федоровича СОЛОМ'ЯНОГО.

«По-перше необхідно виявити пропорційні співвідношення між предметами, - говорить професор. **По-друге: виявити просторові, пропорційні та тональні співвідношення між предметами із узагальненням та виявленням основної частини композиції натюрморту».**

- Михайло Федорович, якщо зовні глянути як виконують своє завдання абітурієнти, чи можна вже одразу побачити більш здібних?

- Ну що вам сказати? Я бачу, що здібних немало. Це видно вже по роботі. Адже серед нинішніх вступників є багато таких, що закінчили художні школи, підготовче відділення та підготовчі курси нашого КНУБА. Адже без цього неможливо. Хоч правда, знаю й такого абітурієнта, що готувався самостійно, тому що живе в селі і їздити на навчання на курси йому далеко і важко. Одним словом, не мав такої можливості.

Отже, в своїх роботах на екзамені абітурієнтам треба показати, що вони володіють основами зображувальної грамоти. Тобто показати ремесло своє. Коли вони мають основу, то її можна розвивати далі. Таким чином, викладачам на екзамені треба перевірити зображувальну образотворчу грамоту наших вступників і майбутніх студентів.

«А+Б»

архітектура і будівництво

ОСТАННІЙ ДЗВІНОК - 99

«ДЕКАНИ - ДРУЗІ! РЕКТОР - ДРУГ!»

30 червня в університеті традиційно святкувався «Останній дзвінок-99», звучали гучні фанфари, зал аплодував...

Вже 68 раз КНУБА випускає своїх вихованців у самостійне життя. Привітати молодих фахівців в університет прийшло багато гостей. Це і колишні вихованці, що працюють в різних галузях народного господарства, і представники міської та районної держадміністрації.

Все було дуже урочисто. Першим найсердечніші привітання висловив ***ректор Київського національного університету будівництва і архітектури, голова Ради ректорів Київського регіону, Заслужений працівник народної освіти республіки, професор Анатолій Михайлович ТУГАЙ****. Його зал зустрічав стоячи. Як приємно чути такі слова свого ректора, що так пишається своїми вихованцями, їх плідною працею та досягненнями, що примножують славу нашого КНУБА!*

КЛЯТВА ВИПУСКНИКА

Виходячи з храму будівельних наук, здобувши диплом випускника будівельного університету та найпочесніше звання інженера-будівельника і архітектора, відчуваючи особливу відповідальність урочисто присягаюсь:
Через все життя високо пронести почесне звання випускника КНУБА, своєю натхненною та наполегливою працею робити все, щоб примножувати могутність і славу рідного суспільства, добробут і щастя людей, заради будівництва нашої рідної та процвітаючої України!

ПРИСЯГАЮСЬ, ПРИСЯГАЮСЬ!

ПРИСЯГАЮСЬ!

Випускників 1999-го прийшов привітати **перший заступник Київського міського голови С. Т. СТАШЕВСЬКИЙ**. Він передав найщиріші вітання і від самого Київського мера О. О. ОМЕЛЬЧЕНКА та завірив всіх випускників, що в Києві є робота для фахівців всіх спеціальностей, адже місто будується, відновлюється.

На сцені - **Голова правління корпорації «Украгробуд», Заслужений будівельник України, випускник нашого вузу М. М. УДОВЕНКО**: «З сьогоднішнього дня ви будете застосовувати свої знання, які набули тут, в непростий, сьогодні, риночний час нашої держави. І хоч професія будівничого поки не в повній мірі затребувана в нашому суспільстві, але це тимчасове явище. Вірте мені, будівельна галузь завжди була, є і буде тим локомотивом, який будь-які економічні тромби розтягне і вивезе до нових економічних звершень. Так було у всіх країнах, так буде і у нас!»

Сьогоднішніх випускників вітає **заступник голови Держбуду України, Заслужений будівельник України, випускник нашого університету А. В. БЕРКУТА:** «27 років минуло як я скінчив цей вуз. Але із хвилюванням приходжу до цієї зали, тому що це - альмаматер. Ми всі, випускники, приходимо до нашого вузу як до рідних батьків...

Хочу сказати, що Вас на виробництві чекають - Вас висококваліфікованих фахівців. Можете сміливо крокувати в майбутнє. Щастя, здоров'я, успіхів!

На сцені - **заступник Залізничної районної адміністрації М. Г. ГОРОБИНСЬКА.** «З цього часу Ви будете будувати, але не тільки житло, промислові підприємства, науково-дослідні заклади. Ви будете будувати нашу УКРАЇНУ, яка так потребує зараз опіки, уваги. Бажаю Вам працювати із задоволенням, наснагою. Хай Бог пошле Вам сили такі міцні, як літнє сонце і щоб сили ті вас не покидали. Хай плоди Вашої праці будуть багатими як багата осінь своїми плодами, і щоб Залізничний район пишався вами!»

З 1973 року в нашому університеті започаткована добра традиція заносити до «Книги пошани» кращих випускників. Отже, 30 червня упродовж традиції були виголошені імена тих випускників. Їх імена назавжди залишаться в «Книзі пошани університету»! □

Інф. «А+Б»

P. S. **В цей день доцент кафедри економіки Любов Тимофіївна ПОЛТАВЕЦЬ передала до редакції газети і таке прощання випускника заочного відділення будівельного факультету ЗМВБ - 61 Юрія ТИМОФЕЄВА**

ПРОЩАЙ, ИНСТИТУТ!

Прощай, институт! Ты много нам дал
За это - спасибо тебе.
Кто-то, возможно, от лекций страдал,
А кто-то, возможно, их смысл постигал,
Летом, зимой, по весне.

Что дальше нас ждет? Вопрос не ко мне.
Каждый решает пусть сам.
Различны людские причуды в судьбе:
Кто-то навечно разлегся на дне,
А кто-то взлетел к небесам.

Прощай, институт! Мы уходим, старик.
В стенах твоих тишина.
Каждый из нас тут что-то постиг,
В сердце своем сохранит грустный миг
Прощанья с тобой навсегда.

Прощай, институт! Грустно стало чуть-чуть.
Плывем мы к своим берегам.
Новые люди придут в институт,
Новые знания приобретут,
Какие не снились нам.

Мы им оставляем архивы свои.
Им наше знамя держать.
И новую летопись в новые дни
О новых традициях «новой волны»
Мы им поручаем писать.

А. М. ТУГАЙ:

«НАШ ВУЗ КОРИСТУВАВСЯ ДОБРИМ ІМЕНЕМ ДО ТОГО ЯК ОТРИМАВ СТАТУС НАЦІОНАЛЬНОГО»

Дізнавшись, що редакція «А+Б» збирається задати ректору нашого національного КНУБА низку різноманітних питань, до мене стали зносити такі запитання. Їх набралося 11.

Пропонуємо Вам наш діалог з ректором, професором Анатолієм Михайловичем ТУГАЄМ.

Фото «А+Б»

- Наш заклад - не так давно отримав статус національного. Чи з цим статусом передбачається вироблення нової концепції вищої освіти в університеті? Що для нього робиться?

- По-перше, так. По-друге, нова концепція вищої освіти визначена положенням про національний університет. Це мається на увазі і подальший розвиток, і права вузу: від вироблення власних програм учбових до підвищення заробітної плати, якщо є на це кошти.

- А стипендії?

- Ну і встановлення, відповідно, стипендій. Але не підвищення взагалі заробітної плати або підвищення стипендій. Надане право підвищувати заробітну плату понад встановленої нормою Закону. Кому? Працівникам, які виконують якісь особливі доручення, або студентам, що добре вчаться, займаються науковою роботою, беруть активну участь в громадському житті.

- Як наш вищий національний заклад намагається піднести звання українського інженера-будівельника?

- Нам не треба намагатися піднести звання українського інженера-будівельника. Тому що наш вуз користувався добрим іменем в світі взагалі до того, як він отримав статус університету і національного університету. Нам треба посилити фундаментальну підготовку і це повинно бути в університеті, а тим більше в національному університеті. А щодо випуску спеціалістів як таких, у нас досить високий рівень і нам треба його просто не втратити, а наповнити може трохи іншим змістом - змістом, якого вимагає сьогодні життя.

- Чи планує ректорат періодичні звіти перед студентами? Анатолій Михайлович, чи відчуваєте Ви вотум довіри з боку студентів?

- Я не лише планую такі звіти перед студентами, а думаю з наступного учбового року ввести Дні запитів і відповідей. Тобто, як в деяких вузах, коли студент протягом місяця може опустити в скриньку будь-який запит свій, і на зустрічі з ректором чи проректором отримати на нього відповідь. Отже, ми повинні не просто зібрати студентів, щось їм розповісти, а після цього запитати: щоб ви ще хотіли знати. Таким чином студент своє питання може обдумати протягом місяця, потім звернутися з ними до ректорату.

- Чи є якісь перспективи на укладання угод про співробітництво з іноземними вузами?

- Я повинен сказати: виконати ті зобов'язання, які ми вже взяли перед і іноземними вузами і з якими заключили договори. В нас багато таких. Ну, давайте конкретно говорити. З Китайськими вузами будівельного профілю - 5 договорів, Німеччина -3 вузи, з якими ми маємо зобов'язання, і обмін продовжується. У нас є до-говір із фінськими вузами, трьома американськими, є договір із австрійськими вищими учбовими закладами.

- Скільки часу ці договори існують?

- Деякі вже багато часу. Інші заключені зовсім недавно. Так, я назвав австрійський вуз в місті Шпіталь, договір з ним заключений зовсім недавно і передбачає, до речі, обмін студентами і викладачами - з осені він буде виконуватися. Таким чином шукати більше партнерів, розширювати їх коло треба, але не обов'язково. Головне завдання - виконувати обов'язки, договірні умови з вузами-партнерами, з якими працюємо. Ну, і ясна річ, ми не втрачали зв'язків із вузами Росії, Білорусії, тобто з тими вузами, з якими ми співпрацювали тоді, коли були ще в Радянському Союзі.

- Якщо можна, Анатолію Михайловичу, то більш конкретно назвіть іноземні вузи і розкажіть про умови співробітництва з ними?

- Добре. По-перше, візьмемо Німецький технічний університет в м. Брауншвайх. Там передбачається обмін студентами, і він вже відбувався неодноразово. По-друге, на базі цього вузу створено товариство «Германія - Україна – Брауншвайх». Воно передбачає ⟹

⟹ виділення коштів для навчання наших студентів безпосередньо в цьому університеті, за кошти цього громадського об'єднання. До нас вже приїжджали представники об'єднання та відібрали студентів, що вчитимуться в Німеччині, в технічному університеті міста Брауншвайх. Тепер розглядається питання про виділення коштів цим об'єднанням для навчання в нашому університеті іноземних мов, передусім німецької. Ми плануємо, що партнери платитимуть стипендії 5-10 чоловікам.

Такого виду співробітництва з німецьким громадським об'єднанням у нас ще не було - це вперше. В майбутньому намагатимося розширювати таку співпрацю.

Як я вже говорив, в КНУБА вже проходили обміни студентськими групами, 4 рази німецькі студенти Брауншвайха приїжджали до нас на практику, а українська молодь «практикувалася» в Німеччині. Крім того, викладачі, професори технічного університету цього міста читають у нас лекції. В цьому році, наприклад, ми слухали лекції німецьких фахівців на спеціальності «Менеджмент».

Приємно відзначити, що нашими почесними викладачами є професор Хорст РОДЕМАХЕР та доктор Томас КЛІНГЕ. На архітектурному 3 роки підряд читають лекції почесні архітектори. Це декан Ф. МІС та професор М. ДЕБАКЕР (Бельгія), Р. ЖУК з університету Мак Гіл (Канада).

- Чи є у нас спільні міжнародні наукові проекти?

- Такі міжнародні спільні проекти у нас є. Це в напрямку грунтосилікатів. Отже, кафедра технології виробництва бетонних і залізобетонних конструкцій співробітничає із скандинавськими країнами, Китаєм. Науковці цих країн приїжджали до нас, наші фахівці виїжджали за кордон.

- Анатолій Михайлович, років 10 тому «А+Б» запитувала у вас, чи зможуть співробітники випити чашку кави, не виходячи за межі університету. І ось цей час прийшов. Ми це маємо. Що планується для покращення побуту студентів, співробітників найближчим часом?

- Ну що? Насамперед планується зробити нормальний ремонт в наших гуртожитках. Мабуть відкриємо ще один буфет в головному учбовому корпусі -думаю це буде в наступному навчальному році, в усякому разі сподіваюся зробити це. Ну що ще? Дай Бог, нам вчасно отримувати заробітну плату, так це дасть можливість багато чого зробити. Адже Ви знаєте, що останнім часом у нас нема заборгованостей, ані з заробітною платою, ані з стипендією.

- Деякі наші співробітники незадоволені, що наша база відпочинку в Кончі-Заспі, що існує з 1956 року, не ремонтується, нічого там не робиться. Чи будуть якісь зміни в цьому плані?

- Я повинен сказати, що це говорять ті співробітники, які, мабуть, не все знають про цю базу. Вона ремонтується щороку. Адже без ремонту ми не зможемо пред'явити базу для відкриття паспорту. Так що вона ремонтується. Справа в тому, що ми нічого нового там не побудували, але приміщення, які там існують, знаходяться в досить пристойному вигляді. А якщо врахувати, скільки коштує путівка в цей табір, (всього 21 гривну! - *від ред.*) то, я вважаю, що можливо там відпочивати і бути задоволеними. Адже там і ліс, і вода, і непогана кухня. Отже, база не є занедбаною. А побудувати найближчим часом там ми нічого не зможемо.

- Мене попросили запитати у вас, Анатолію Михайловичу, чи буде щось робитися для будівництва житла у нас?

- Грошей, як таких, у нас немає. Єдине, що ми можемо, це просити виділяти нам під будівництво для університету площадки, і спонсори, що будуватимуть для нас, зможуть на якусь відсотку отримати там житло. Ми практично безкоштовно дати житло не маємо можливості. Але по собівартості це робити ми можемо, у нас такий договір є. Якщо найближчим часом вдасться розпочати будівництво на Єреванській вулиці, то там зможуть отримати квартири наші співробітники по собівартості.

- Ще таке запитання. У нас зараз робиться косметичний ремонт. А на фоні нової назви національного університету неприємно виглядає обдряпаний 7-поверховий корпус. Чи щось буде зроблено в цьому плані?

- Тим, хто прийде 1 вересня в університет, буде приємно побачити інший фасад. Ми переробимо всю структуру плитки, знімемо стару, буде зроблена нова плитка, пофарбовані вікна. Отже, до 1 вересня весь фасад виглядатиме якнайкраще. Робота виконуватиметься професіоналами - фірмою, що займається оформленням фасаду і ін.

- Напередодні нового навчального року, щоб Ви хотіли побажати нашим читачам?

- Всім хочу побажати передусім доброго здоров'я, викладачам - розумних, добрих студентів, а студентам - лагідних, терплячих викладачів! А читачам «А+Б» - всього найкращого! □

Розмову вела
І. ГЕРАЩЕНКОВА

А. М. ГРОМ: «АКТИВНІШЕ СТАВИТИ КОНКРЕТНІ ПИТАННЯ ТА ВИРІШУВАТИ ЇХ»

Організаційна робота профспілок - це сукупність специфічних методів і форм їх внутрішньої діяльності, ефективність якої залежить від дотримання гласності в роботі, колективності керівництва, зв'язку з масами та опори на них, єдності слова і діла.

Ми попросили заступника голови профкому, голову комісії з організаційних питань доцента Андрія Андрійовича ГРОМА розповісти про роботу комісії.

- Основні питання, якими займається комісія з організаційних питань, це: облік членів профспілки (постановка та зняття з обліку); планування роботи профкому, організація засідань профкому, президії, зборів профактиву та конференцій; ведення профспілкової документації (протоколи, звіти, робота з вхідною та вихідною кореспонденцією), виготовлення нових печаток та штампів профкому; організація звітів та виборів в профспілкових групах і на факультетах; координаційна робота профкому з іншими громадськими організаціями (профкомом студентів, радою праці та ветеранів, з жіночою радою); зв'язок з Київською міською радою та Центральним комітетом профспілки працівників освіти і науки України; вивчення досвіду профспілкової роботи інших вузів України; організація публікацій про профспілкове життя в газеті нашого університету та газеті Київської міської ради профспілки працівників освіти і науки; повсякденна робота з членами профспілки.

- Розкажіть, Андрію Андрійовичу, про організаційну структуру,

кількість членів профспілки та основні заходи за звітній період.

- В нашому вузі діє 17 профспілкових бюро факультетів, підрозділів та науково-дослідних організацій, до складу яких входить 87 профспілкових груп. За станом на 1 липня 1999 р. на профспілковому обліку знаходиться 1634 члена профспілки. Для порівняння кількості скажу, що на 1 січня 1994 р. було 2157 членів. Зменшення кількості членів профспілки (523 особи) пов'язане зі значним скороченням штатного розпису.

Відмічу, що за звітний період було проведено 8 конференцій трудового колективу, 38 засідань профкому та 23 засідання президії профкому. Співробітники університету прийняли участь у 16 мітингах та маніфестаціях.

- Скажіть, будь ласка, що вдалося зробити профкому, а що ні?

- Сьогодні в нашому суспільстві виникло багато непростих питань, які потрібно вирішувати.

Згідно з Законом України «Про колективні договори і угоди» ряд питань можна вирішити на місцях через систему колективних договорів, які дозволяють регулювати соціально-трудові відносини в колективі. Діючий в університеті Колективний договір закріпив ряд положень, які в деякій мірі зменшують напруження в колективі і надають співробітникам ряд гарантій та пільг.

Що стосується роботи профкому, то скажу, що по багатьох позиціях є позитивні результати. Багато членів профспілки звертаються за допомогою по різним питанням і в більшості випадків її отримують.

На завершення хочу сказати, що всім нам потрібно більше і активніше ставити конкретні питання, які стосуються компетенції вузу, і разом з адміністрацією їх вирішувати. Необхідно також покращити роботу профбюро і особливо профспілкових груп.

- Андрію Андрійовичу, крім того, що ви очолюєте організаційну роботу профкому, ви - голова комісії по підготовці та контролю за виконанням колективного договору. Які доповнення до колдоговору були прийняті на останній конференції трудового колективу?

- 23 квітня 1999 р. на конференції трудового колективу були прийняті доповнення до різних розділів договору, а на спільному засіданні ректорату та президії профкому 4 червня 1999 р. були затверджені додатки № 5 та № 6 до колективного договору. Ці матеріали друкуються в даному номері газети.

ДОДАТКОВА ВІДШУСТКА

Додаток №5
до колективного договору

Перелік посад із ненормованим робочим днем

Ректор, перший проректор, проректори, заступники проректорів, директори студентського містечка, бібліотеки, спортивного комплексу, начальники відділу ,сектору, групи, заступник начальника відділу, начальник ОЦ, головний бухгалтер, заступник головного бухгалтера, головний інженер, головний енергетик, головний механік, завідувач (лабораторії, гуртожитку, господарства), коменданти, водії АТП.

Додаток №6
до колективного договору

Перелік посад з особливим характером праці, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним і інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих умовах

Економіст (провідний, І категорії), бухгалтер (І категорії), бухгалтер - касир І категорії, юрисконсульт, старший інспектор, інспектор, методисти (усіх категорій), ст. лаборант, лаборант, спеціаліст (провідний, І та ІІ категорії), бібліотекарі, редактор (головний, провідний), старший диспетчер, диспетчер, старший оператор, оператор, інженер-електроник (усіх категорій), інженер-програміст (усіх категорій), електронщик (усіх категорій), газозварники, слюсарі-сантехніки, зайняті на роботах у громадських туалетах, прибиральниці, до обов'язків яких входить прибирання санвузлів

Примітка:

1. Співробітникам, які мають стаж роботи на цих посадах до 5 років, тривалість додаткової відпустки встановлюється 5 календарних днів, а більше 5 років - 7 календарних днів.

ДОПОВНЕННЯ

до Колективного договору на 1998-2000 р.
(прийняті на конференції трудового колективу університету 23 квітня 1999 р.)

До розділу 6. «Охорона праці»:

1. Адміністрації вивчити можливість виконання робіт по ремонту читальної зали головного корпусу, аудиторії 348, а також заміни дверей у книгосховищі бібліотеки.

(Відп.- проректор ЛАГУТІН Г.В., строк - 3 квартал 1999 р.)

2. Ректорату створити комісію по обстеженню стану архітектурного корпусу з метою виконання його ремонту.

(Відп.- ректор ТУГАЙ А.М., строк - 3 квартал 1999 р.)

До розділу 7. «Житлово-побутові і соціально-культурні умови»:

1. Адміністрації розглянути можливість про закупівлю апаратури ультразвукового обстеження.

(Відп.- ректор ТУГАЙ А.М., строк - 4 квартал 1999 р.)

2. Адміністрації розглянути питання щодо придбання технічного обладнання для Центру культури та дозвілля університету.

До розділу 4. «Робочий час. Відпустки»:

1. Встановити тривалість щорічної основної відпустки 28 календарних днів, надавши додатково 4 календарні дні, нижчезазначеному персоналу (а саме працівникам університету, які були прийняті на роботу після прийняття Закону України «Про відпустки» від 15.11.1996 р.): учбово-допоміжному персоналу, адміністративно-господарському персоналу, працівникам бібліотеки, працівникам деканатів факультетів, молодшому обслуговуючому персоналу(а саме: зав. гуртожитком, коменданту, гол. енергетику, гол. механіку, інженеру-електрику, висококваліфікованому робітнику, виконробу, майстру, ст. майстру, ст. лаборанту, лаборанту, медсестрі, директору учбово-оздоровчої бази «Будівельник», адміністратору, диспетчеру).

(Відп.- ректор ТУГАЙ А.М., керівники підрозділів, головний бухгалтер).

2. У відповідності до ст. 8 Закону України «Про відпустки» та листа Міністерства освіти України № 1/9-96 від 11.03.98 р. надавати додаткову відпустку тривалістю до 7 календарних днів працівникам з ненормованим робочим днем або з особливим характером праці, робота яких пов'язана з підвищеним нервово-емоційним і інтелектуальним навантаженням або виконується в особливих умовах, відповідно до списків посад, визначених у додатках № 5 та № 6 до колективного договору.

Надання відпусток здійснюється згідно індивідуальних заяв за клопотанням підрозділу, згодою профкому та наказом ректора. Нарахування коштів на додаткові відпустки здійснюється від основного посадового окладу.

Списки посад можуть змінюватись за спільним рішенням ректорату та профкому.

(Відп.- ректор ТУГАЙ А.М., керівники підрозділів, голова профкому співробітників, головний бухгалтер).□

ВІДРОДИМО ПАМ'ЯТКИ ІСТОРІЇ...

Вже багато років під час своєї відпустки влітку я відвідую міста і села, малюю пейзажі і одночасно проводжу роботу по профорієнтації молоді. Серед найбільш мальовничих міст України одним з найпривабливіших є Львів, місто князя Лева, побудоване ще у XIV столітті. Варто ступити на стару бруківку Площі Ринок, подивитись на чудову Успенську церкву, монастир Бернардинів, кафедральний костьол як тебе огортає неповторний шарм старовини, починаєш відчувати крок століть. Здається, що от-от з-за рогу будинку вийдуть люди, які жили у місті багато років тому…

Центр міста є унікальним, бо це - місто-музей, він оголошений ЮНЕСКО і нашим урядом музейним комплексом, у заповідну зону входять близько 300 будинків XV-XVI століть. Але… місто живе, ці будинки експлуатуються, тут живуть люди, працюють магазини, кафе. Розвиток старого міста - то безперервна реконструкція. Деякі будинки руйнуються, їх розбирають. Але львівські архітектори зберігають існуюче планування історичного центру міста, зберігають ту неповторну атмосферу, душу старого міста, в якій людина відчуває себе напрочуд комфортно. Коли поновлюються будинки, вони будуються в тому ж архітектурному стилі, з тою ж кількістю по

верхів, що й існуюча забудова, але з сучасним інженерним обладнанням. Нова забудова складається на периферії міста, або на околицях, як, наприклад, новий житловий масив «Сихів». Дуже вдало здійснюється й оформлення міста, цікаво виконується реклама.

За дев'ять днів перебування у Львові я намалював 15 пейзажів, подарував виставку своїх картин колективу Львівської ветеринарної академії, зустрівся з багатьма колегами. Не забуто й учбовий процес. Одержав журнали і технічну літературу для кафедри, зразки нових сантехнічних матеріалів для учбових кабінетів, зробив фотографії пам'яток архітектури.

Кілька днів було присвячено екскурсіям до замків, які розташовані поблизу Львова. Це мальовничий Олеський замок, де розташовано музей. Замок оточує чудовий парк, який сходить терасами з гори униз. Потім дуже сподобався замок Потоцьких під Львовом у селищі Старе Село. Але він дуже зруйнований і поки що не реконструюється.ромадськість і адміністрація області докладає зусиль для збереження й відновлення пам'яток культури і архітектури.

В. ПИСАРЕНКО, доцент

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС ДИПЛОМНИХ ПРОЕКТІВ

ПРОЕКТ АКТУАЛЬНИЙ. СПОРУДА СКЛАДНА, ШИРОКЕ ВИКОРИСТАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ ПРОГРАМ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ

Кафедра будівельної механіки має великий досвід дипломного проектування унікальних споруд як для промислового і цивільного будівництва, так і спеціальних галузей науки і техніки. Під керівництвом викладачів кафедри виконувалися дипломні проекти критих стадіонів і басейнів, виставочних павільйонів, аеровокзалів, багатоповерхових споруд, телевізійних башт, мостів, вітряних млинів, градирень, теплових та атомних електростанцій, роторних екскаваторів, бурових морських платформ і ін.

Автори їх, дипломники, неодноразово виборювали призові місця на різних конкурсах...

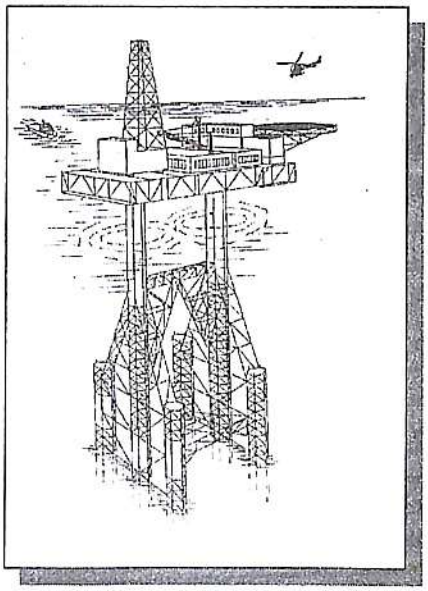

Дмитро ПОШИВАЧ, Валентин ГНАТЮК, Леонід СКОРУК... Це - випускники будівельного факультету. Вони - переможці Всеукраїнського конкурсу дипломних проектів 1999 року з спеціальності «Промислове і цивільне будівництво». Конкурсна комісія складалася з представників 12 вузів (до речі, в неї входили і наші викладачі: завідувач кафедрою залізобетонних і кам'яних конструкцій, професор А. Я. БАРАШИКОВ та зав. кафедрою металевих і дерев'яних конструкцій, професор В. О. ПЕРМЯКОВ). Отже, комісія обрала комплексний дипломний проект цих п'ятикурсників на тему «Морська бурова платформа». Дипломний проект виконувався під керівництвом професора В. А. БАЖЕНОВА та доцента О. Г. СВЕШНІКОВА.

Цікаво, що Всеукраїнський конкурс дипломних проектів співпав у випускників із його захистом. Захист пройшов з оцінкою «відмінно». Для конкурсної комісії достатньо було виявити зміст роботи, високий ступінь використання обчислювальної комп'ютерної техніки і обчислювальних програм (до речі, вітчизняних, ефективних типу «SCAD»). Ці програми дозволяють значну частину листів-креслень виконувати за допомогою комп'ютерної графіки. Двом переможцям конкурсу дипломних проектів Д. ПОШИВАЧУ та Л. СКОРУКУ було дано рекомендації в аспірантуру.

Ми зустрілися з одним із дипломників Леонідом СКОРУКОМ та попросили його відповісти для «А + Б» на кілька питань.

- Скажіть, будь ласка, Льоню, чого ви обрали саме цю тему для диплому?

- Насамперед тому, що тема дуже актуальна. Отже, у зв'язку із зменшенням енергетичних запасів на суші актуальною є проблема видобутку нафти і газу з континентального шельфу Чорного та Азовського морів за допомогою стаціонарних морських бурових платформ.

Хочу звернути увагу на те, що ця конструкція дипломного проекту є дуже складною спорудою з точки зору будівельної механіки.

Це є цікавий об'єкт і з точки зору дослідження напружено-деформованого стану її несучих елементів. Розрахунок таких споруд ускладнювався необхідністю попереднього моделювання різних зовнішніх навантажень.

Крім того, важливо і те, що я зміг дослідити поведінку даної конструкції за допомогою сучасних обчислювальних комплексів.

- І ще таке питання. Чи цікавим є проект з точки зору інженерного мистецтва?

- Так, проект є дуже цікавим. Тим насамперед, що елементи конструкцій знаходяться в 3-х середовищах: землі, воді і повітрі. Розрахунок був цікавим попереднім моделюванням взаємодії конструкцій з даними середовищами. Не менш цікавим було вирішення інженерних проблем, пов'язаних із виготовленням, транспортуванням та монтажем такої крупногабаритної споруди (70х50х300 м, маса 16 тис. тонн).

Отже, такі успіхи кафедри будівельної механіки - результат постійної наукової роботи із студентами, починаючи з II-го курсу і до закінчення вузу, з орієнтацією на широке застосування обчислювальної техніки і систем автоматичного проектування.□

Інф. «А+Б»

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Центр культури і дозвілля запрошує студентів університету взяти участь в роботі творчих колективів в 1999році:

- **ВОКАЛЬНА СТУДІЯ** - де досвідчені фахівці допоможуть оволодіти таємницями вокального мистецтва. В програмі як класична так і сучасна пісня.
- **Студентський театр естрадних мініатюр «ДИВНІ ЛЮДИ»** - це образ життя в морі гумористичних постановок, нових друзів, подорожей та ін.
- **Команда «КВН»** - осередок гарного студентського «іскрометного» гумору.
- **СТУДІЯ БАЛЬНОГО ТАНЦЮ** - відкриє таємниці царства чарівних плавних рухів та грації.
- **Школа сучасного танцю «ДФС»** - навчає танцювати , техно, реп та хіп-хоп і дискотека стане улюбленим відпочинком, а у будь-якій компанії ви будете відчувати себе на порядок впевніше.
- **Школа краси, грації та моди «ІМІДЖ ЛАБОРАТОРІЯ»** - курси макіяжу, ходи, шейпінгу та етики допоможуть перемагати як на сцені, так і у житті.
- **АНСАМБЛЬ ГІТАРИСТІВ** - допоможе оволодіти технікою гри на гітарі.
- **ВІА та гурти** - зробіть свій гурт і реалізуйте власне бачення музичного проекту.

ЗВЕРТАТИСЬ: Актовий зал, 3-й поверх, тел: 241-54-23.

Центр культури і дозвілля - це ваш осередок творчого спілкування та цікавого життя!

П А М ' Я Т А Є М О

МИ ЗОБОВ'ЯЗАНІ ПРИЙНЯТИ ЙОГО ЩЕДРИЙ СПАДОК...

Віктор Васильович ЧЕПЕЛИК... Застосовуючи величні епітети до характеристики будь-якої людини, є небезпека наразитися на чергову компліментарність. Банальні фрази можуть звести на нівець спробу відвести талановитій і обдарованій особистості достойне місце в історії людства. Та справжній людський геній, не вимагаючи офіційного визнання і нагород, обов'язково з'явиться на вершині пошани і любові народної. Талант в поєднанні з неабиякою працездатністю, людяністю і одночасно скромністю просто приречений на повагу і захоплення оточуючих. А вже коли людина, що володіє всіма цими достоїнствами, ще й Педагог від Бога, Вчитель з великої літери, то навіть після своєї смерті він буде жити доти, доки жива пам'ять і любов в серцях його учнів. Він буде ехом повторюватись в своїх друзях, товаришах, учнях і послідовниках. Саме такою людиною і був Віктор Васильович ЧЕПЕЛИК.

Народився він в Києві у звичайній родині з давніми художньо-ремісничими традиціями. З 1944 по 1948 рік навчався у Київському технікумі цивільного будівництва на архітектурному відділенні. Здібний і обдарований юнак вже в ті роки користувався неабиякою повагою серед своїх однокурсників, та навіть педагогів і викладачів. Багато з тих, хто згадує його в молоді роки, пишаються з того, що можуть вважати його своїм учителем і наставником. У 1948 -1954 роках Віктор - студент архітектурного факультету Київського інженерно-будівельного інституту. Серед наукових робіт, виконаних Віктором Васильовичем на студентській лаві - «Розвиток української архітектури в XVI - XVIII ст.» (1954 р.), «Баштові композиції в українській архітектурі» (1954 р.); був ініціатором, організатором робіт та редактором студентського збірника «Архітектурний журнал» (1953-1955р.). Саме в цій роботі проявилися здібності Віктора ЧЕПЕЛИКА до наукового аналізу і систематизації результатів досліджень, організаторські і педагогічні здібності.

Брама Заборовського/1746/. Софійська дзвіниця/XVIII ст./. Митрополичі палати/1748/

Гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний/1614-1622/. Київо-Братський монастир, школа/1620/

Після закінчення КІБІ працював у проектних організаціях (Укргипроздрав, ГСПИ-2), за його проектами зведено декілька будинків та споруд. З 1954 по 1957 рр. - аспірант кафедри архітектурного проектування КІБІ (науковий керівник - проф. Я. А. ШТЕЙНБЕРГ). З 1957 по 1964 рік - асистент кафедри архітектурного проектування. Працював над темою «Пропорційність в українській народній дерев'яній архітектурі» (1959-1963 рр.). У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Архитектурно-планировочные решения жилих домов для одиноких и малосемейных». У 1964-1971 рр. - старший викладач кафедри, з 1971 р. - доцент. У 1965-1974 рр. працював заступником декана, головою методичної комісії факультету; у 1974-1979 рр. - завідувач кафедри рисунку та живопису. Читав лекційні курси: «Історія радянської архітектури», «Вступ до архітектури», «Основи архітектурної композиції», «Історія української архітектури», «Історія сучасної зарубіжної архітектури», «Історія архітектури середньовіччя та Нового часу» та ін. З 1987 р. - професор кафедри основ архітектури і архітектурного проектування. В центрі наукової уваги Віктора Васильовича завжди стояли питання розвитку світової та української архітектури. З цієї тематики ним опубліковано цілісні цикли статей про пам'ятки архітектури українського модерну, українського стилю в архітектурі шкіл та житлових будинків, українського необароко. Віктор Васильович - автор понад двохсот наукових та навчально-методичних праць з історії української архітектури, котрі були видруковані у часописах «Народна творчість та етнографія», «Пам'ятки України», «Строительство и архитектура», «Архітектура України», «А.С.С», збірниках «Архітектурна спадщина України», «Теорія та історія архітектури і містобудування», колективній монографії «Етнографія Києва і Київщини» (1986 р.), тижневиках «Освіта», «Родослав», «Визвольний шлях» та ін. До 70 річного ювілею проф. В. В.ЧЕПЕЛИКА в 1997 р. було видано бібліографічний покажчик його творів з історії та теорії архітектури.

Творчість Віктора Васильовича і його педагогічна діяльність залишили великий слід в сучасній архітектурі, її теорії та історії.

14 травня 1999 року ЧЕПЕЛИКА не стало. Світла пам'ять про Віктора Васильовича завжди житиме в наших серцях. А найкращою пам'яттю про нього буде втілення в життя всіх його мрій, ідей і задумів. Ми просто зобов'язані бережно прийняти його щедрий спадок і віддати його прийдешнім поколінням... □

С. СЬОМКА,

кандидат архітектури, асистент кафедри основ архітектури і архітектурного проектування

Ці рисунки зроблені рукою *Віктора Васильовича ЧЕПЕЛИКА* для власного матеріалу у 1990 та 1991 роках. ***(З архіву «А+Б»).***

ЗАПРОШУЄМО В ДАЛЕКИЙ 59-Й!

ОБ'ЄДНАВ І ВИХОВАВ НАС НАШ КІБІ

Давайте, ребята,
Вернемся вместе в пятьдесят девятый,
Споем, как когда-то
Учились и любили, и росли...
Мы с большой буквы Инженеры,
Мы и в науке пионеры,
И славу поем мы
Родному КИСИ...

Цей самодіяльний гімн випускників будівельного факультету 1959 року нещодавно виконували в нашому актовому залі вже посивілі дядечки та тіточки, які зібралися на свою традиційну зустріч, присвячену 40-й річниці від дня закінчення інституту. Дивлячись на цьогорічних випускників, так само юних і так само самовпевнених, як і ми сорок років тому, мимохідь повертаєшся в той вже далекий п'ятдесят дев'ятий, порівнюєш покоління, намагаєшся передбачити майбутнє нової групи інженерів. Спогади...

Неможливо забути дорогі серцю будівлі, які займав Київський інженерно-будівельний інститут на бульварі Шевченка та на Пирогова, тіснуваті аудиторії, лабораторії, коридори та зали - актовий, що міцно тримав аромат потрійного одеколону, та спортивний з так само міцним ароматом поту... Хтось відчуває ностальгію за гуртожитком з його безсонними ночами, хтось-за стадіоном КВО, де він загартовував свій дух та тіло, мріючи підкорити чиєсь серце.

Такі слова як нафтобаза тепер цілком слушно можна використовувати як пароль. Вже немає тих «хатинок на тому боці», повз які йшла трамвайна гуркотлива лінія, вся в пилюці, але є ті люди, що напередодні виборів ходили по цих домівках та агітували, агітували...

Добре гартували нас обов'язкові осінні роботи у колгоспі -.«на кукурудзі», «на буряках», «на силосі» і, ясна річ, на казахстанській цілині..

Велику допомогу в організації нашої зустрічі надало керівництво тепер вже - університету, його перший проректор професор В. А. БАЖЕНОВ та декан будівельного факультету А. М. СТАНКЕВИЧ. В зв'язку з цим не можна не назвати ініціативного та енергійного Василя АЛЕКСЄЄНКА, голову оргкомітету наших зустрічей, та чарівну Анну Федорівну СЕМЕНЮК, яка забезпечила гідне завершення цього незабутнього дня. З великою цікавістю оглянули ми музей нашого університету, де із пожовклих фотографій дивилися на нас наші викладачі та наставники. От і зараз продовжують виховувати нові покоління інженерів наші ж викладачі І. О. ПАШКОВ, М. Ф. ЄВСТИФЄЄВ, В. Є. МИХАЙЛЕНКО, О. Л. ПІДГОРНИЙ, М. К. ІВАНОВА, Л. Т. ШКЕЛЬОВ, В. С. ЄРЕМЕНКО, П. І. СЕМЕНОВ, М. О. ПЕКЛОВ, Ю. П. НІКІТІН. Більшості наших викладачів, чию турботу про нас і чий найвищий професіоналізм ми будемо завжди пам'ятати, вже з нами нема, і ми схиляємо голови на знак пам'яті та поваги до них. Та й що казати, коли з наших дев'яти академічних груп залишилося вже вісім...

Ми пригадуємо стінні газети будівельного факультету «Прогрес» та «Сквозняк», інститутську сатиричну газету «Дробилка», у випуску яких найактивнішу участь приймали наші хлопці та дівчата, і які мали шалений успіх у студентів. Ці газети, витягнуті з архівів, можна було побачити під час нашої зустрічі у фойє актового залу разом з великою кількістю фотографій минулих років. Нам здається, що було б доцільно відновити ці стінгазети, які своєю оперативністю та сатирично-гумористичним напрямком добре б підтримали нашу основну газету «А+Б».

А самодіяльність... Пригадуються незабутні факультетські вечори відпочинку, на яких грав наш власний факультетський оркестр, співали власні солісти, які оформлювали наші власні декоратори. Високі досягнення наших спортсменів завжди тримали будівельний факультет на першому місці в інституті, під прапорами спортивного товариства «Буревестник» вони ж захищали честь усього інституту.

Швидше, ніж бажалось би, минають роки. Але багато з нас ще плідно працюють в Україні, Росії, Молдові, Польщі, Німеччині, Ізраїлі та США. В нашій країні за найактивнішої участі випускників-59 створені проекти та побудовані найбільші підприємства чорної та кольорової металургії, хімії, машинобудування, суднобудування, авіаційної, радіоелектронної та оборонної промисловості, мости, теле- та радіобашти та системи, цивільні споруди - житлові будинки, райони та міста. Чого тільки варті самі найменування об'єктів: доменні печі 8 та 9 Криворіжсталі, стан 3600 та киснево-конверторний комплекс в Маріуполі, Калужський, Черкаський, Рівненський, Яворівський, Роздольський хімкомбінати, Київські авіазавод та станкозавод, ГПЗ-18 у Вінниці та ГПЗ-22 у Луцьку, Миколаївський суднобудівний завод, Київська телевежа, Херсонський, Рівненський, Тернопільський бавовняні комбінати, мости в Дніпропетровську, Запоріжжі, Одесі, сучасні оздоровчо-лікувальні комплекси в Трускавці, Моршині, Криму (Алушта, Велика Ялта, Євпаторія, Саки, Феодосія, Планерське), Одесі (туркомплекс «Одеса», туристичний готель «Вікторія», курортний комплекс «Куяльник») і навіть ціле місто - Славутич. Тривають роботи по перетворенню Чорнобильського саркофага у безпечний об'єкт.

Наші випускники плідно працювали в Китаї, Монголії, Алжирі, Пакістані, Афганістані, Іраку, Гвінеї, Ефіопії, Польщі, Єгипті, Індії, Болівії, Німеччині та на Кубі. І всюди вони гідно тримали авторитет Київського національного університету будівництва і архітектури (КІБІ).

Ростуть наші діти і онуки. Вихованню молодших поколінь присвятили своє життя наші випускники, що працюють тут, у КНУБА, в університеті цивільної авіації, в автомобільно-дорожньому університеті, в художньому інституті. Багато хто вже пішов на пенсію, але переборює скрутні часи, з оптимізмом працюючи на своїх городах та ділянках.

На цьогорічний традиційний збір з'їхалося звідусіль понад 120 випускників - той став товстим, а цей худим, той лисий, а той без зубів, але все це природно і є ніщо у порівнянні з тією молодістю душі, яку всі вони зберегли до цих днів. Варто було подивитися на цю юрму молодих літніх людей, яким не вистачало часу на те, щоб висловити всі свої почуття, спомини та радість від такого спілкування. І головне у цьому те, що об'єднав та виховав цих людей наш будівельний університет, вдячність до якого ми пронесемо через усе наше життя. Нам можна позаздрити!□

В. Б. БАРАНОВСЬКИЙ, А.Я.БАРАШИКОВ, С. М. ЛЮБЧЕНКО, О. Г. СВЕШНІКОВ, група випускників ПЦБ-59

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури

«А+Б» Свідоцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р.

«А+Б»
Редактор - Ірина ГЕРАЩЕНКОВА
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180, Повітрофлотський проспект,31, кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.
Комп'ютерна верстка Ірена УДІНА
Обсяг і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж примірників. Безкоштовно